

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΝΗΘΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ Σ. Δ. Γ. (1)

B'

Τὸ προσχέδιον νόμου «περὶ καταπολεμήσεως τῶν ἀφροδισίων νόσων» τὸ ὁποῖον συνετάχθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας πρὸ τινῶν μηνῶν πρὸβλέπει τὴν κατάργησιν τοῦ ὑφισταμένου συστήματος τοῦ Διακανονισμοῦ (reglementation) (1) τὸ ὁποῖον ὁμοῦ ἀντικαθίστα μὲ τὸ σύστημα τοῦ νεο-διακανονισμοῦ (neo-reglementation). Τὸ σύστημα τοῦτο ὁμοῦ εἰσάγεται μὲ τὸ σχέδιον νόμου, *προβλέπει τὴν κατάργησιν τῶν οἰκῶν ἀνοχῆς*, ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν ἀποψιν, ὃ Ὑνδουσιμὸς μὲς αἰσθάνεται πραγματικὴν χαρὰν, διότι τέλος ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως πόσον ἀνωφελεῖς εἶναι ὁ εἰδεχθεὶς αὐτὸς θεσμὸς, ὃ ὁποῖος κατέρρευσε πλέον κάτω ἀπὸ τὰ κτυπήματα καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ μέσα εἰς τὴν ἰδίαν του ἀθλιότητα. Πρὸς συμπλήρωσιν δὲσων ἐξεθέσασεν εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ὑπομνήματός μας διὰ τὴν κατάργησίν του, παραθέτομεν καὶ τὴν ἀποψιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπειρο-γνωμόνων τοῦς ὁποῖους ὤρισεν ἡ Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν διὰ νὰ ἐξετάσουν τὴν σχέσιν τῆς διεθνοῦς σωματεμπορίας μετὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ «... Ἐχομεν ἤδη ἐκθέσει τὴν πραγματικὴν σχέσιν, ἡ ὁποία ὑφίσταται μετὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ καὶ τῆς τοπικῆς ὡς καὶ τῆς διεθνοῦς σωματεμπορίας. Μολοντοὶ δὲν εἶναι ἔργον μας νὰ ἐκθέσωμεν τὰ πλεονεκτήματα ἢ τὰ μειονεκτήματα τοῦ συστήματος, ἐν τούτοις δυνάμεθα νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς αὐτὸ ἠλαττώθη ἐξαιρετικῶς τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐξ αἰτίας τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων καὶ τῶν νέων ἱατρικῶν πειραματισμῶν. Ἀνεκαλύφθησαν νέα φάρμακα καὶ γίνεται χρῆσις νέων πλέον μεθόδων, διὰ τὴν διάγνωσιν καὶ τὴν θεραπείαν, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἀπεδείχθη κατὰ τὸν πηχρόσμιον πόλεμον διὰ πολυαριθμῶν πειραμάτων. *Τὸ σύστημα τῆς δωρεάν θεραπείας, προστιθῆς εἰς ὅλους ἐξίσου, εἰς κλινικὰς ἀρμοδίως ἐφωδιασμένας καὶ ὑπὸ περιστάσεις ἀπολύτου ἐχεμυθείας, σύστημα πού ἔχει ἤδη ἐφαρμοσθῆ εἰς πλείστας χώρας, δίδει ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχη κανεὶς μὲ καμμίαν ἀπὸ τὰς μεθόδους τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐξετάσεως καὶ θεραπείας, μὲ ὁποιαδήποτε λεπτολόγον ἐπιμέλειαν, καὶ ἂν θὰ τὰς ἐφαναίξετο κανεὶς ἐφαρμοζομένης εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐγγεγραμμένων γυναικῶν. Ἐξ ἄλλου αἰσθανόμεθα τὸ καθῆκον νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ ἐξετάσις καὶ ἡ ἰατρικὴ θεραπεία τῶν κοινῶν γυναικῶν, δὲν ἀποτελοῦν λύσιν, πού θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς ἰατρικὰς εὐκολίας, αἱ ὁποῖαι θὰ παρεῖχοντο γενικῶς εἰς ὅλους τοὺς ἀρρώστους καὶ οὖν τὸ σύστημα τοῦτο δὲν ἀναι-*

*ρεῖ τὰ ἀντίθετα ἐπιχειρήματα ὅσα ἔχουν ἐκφράσει ἐναντίον του πολυάριθμα πρόσωπα ἀπὸ ἀπόψεως καθαρῶς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς, (Ἐκθεσις τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπειρογνωμόνων ἐπὶ τῆς σωματεμπορίας γυναικῶν καὶ παιδιῶν μέρος 1ο σελίς 47η 1927) (2). Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως λοιπὸν αὐτῆς, τὸ προσχέδιο νόμου τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας, θὰ ἀποτελέσῃ *σισαθμὸν*, εἰς τὴν καθόλου ἐξέλιξιν τῆς νομοθεσίας διὰ τὴν κοινωνικὴν ἠθικὴν εἰς τὴν χώραν μας, ἐφ' ὅσον σκοπεύει νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸ αἴσχος τῶν κοινῶν οἰκῶν. Τὰ άρθρα 16 καὶ 19 καταργοῦν τοὺς ἀυθαριέτους κανονισμοὺς ὃι ὁποῖοι διακανονίζουσι τὰ τῶν ἡθῶν καὶ καθ' ὑπέρβασιν πολλάκις τῶν κειμένων νόμων (ἀρθ. 16) καὶ ἀπαγορεύουσι «τὴν ἱδρυσιν ἢ διατήρησιν οἰκῶν ἀνοχῆς ἢ παρομοίας φύσεως ἱδρυμάτων ὡς καὶ τὸν καθορισμὸν ὠρισμένων ὁδῶν ἢ ὁμάδων οἰκιῶν δι' ἐνδιαίτησιν ἀσέσμων γυναικῶν ἢ διὰ παραμονὴν γυναικῶν πρὸς ἀσχησιν τῆς πορνείας.» (ἀρθρον 19). Μόνον δ' αὖ τῆς ἀμέσσου καταργήσεως, εἶναι δυνατόν νὰ κοπῆ εἰς τὴν ρίζαν του ὁ αἰκτὸς αὐτὸς θεσμὸς, διότι ἡ δῆθεν βαθμιαίως ἐπιδικωκομένη κατάργησις παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν, ὁμοῦ ἀναφέρεται καὶ εἰς ἐκθεσίν του πρὸς τὴν Κ.Τ.Ε. (3) ἐλέγχεται ἀνακριδῆς ἀπ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐφ' ὅσον ἐκ πληροφροῦν τῆς Ἀστυνομίας ἡθῶν, μόνον κατὰ τὸ 1927 ἐδόθησαν 4 νέαι ἄδειαι διὰ τὴν ἱδρυσιν νέων οἰκῶν (4)*

Διὰ τοῦτο χαρακτηρίζομεν μὲ ἱκανοποίησιν τὸ σχέδιον νόμου δσον ἀφορᾷ τὸ μέρος αὐτὸ καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ θ' ἀποτελέσῃ τίτλον τιμῆς διὰ τοὺς εἰρηγητὰς τοῦ νόμου καὶ εἰς τὸν τόπον μας.

Ἐξ ἄλλου ὁμοῦ νομίζομεν καθῆκον μας νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμόδιων Ὑπουργείων ὡς καὶ τῶν ἐπιστημόνων, τῶν πολιτικῶν καὶ ἄλλων τῶν ἐπαγγελματικῶν ἢ ἄλλων ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι ἀντιλαμβάνονται ὡς πλατύτερον κοινωνικὸν ρόλον των, νὰ μελετοῦν καὶ νὰ πέρουσι στάσιν ἐμπρὸς εἰς τὰ κοινωνικὰ προβλήματα, ἐκτὸς τοῦ κυρίου σκοποῦ των, ἐπὶ τοῦ νέου νομοσχεδίου δσον ἀφορᾷ τὸ σύστημα μὲ τὸ ὁποῖον θέλει νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν μέχρι σήμερον ἐφαρμοζόμενον Κρατικὸν διακανονισμόν. Τὸ σύστημα τοῦτο συνήθως ἀφαίρει τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐλευθερίων γυναικῶν ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν ἡθῶν, διὰ νὰ τὴν ἀναθέσῃ εἰς εἰδικὴν ἱατρικὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἡ Δημοτικὴ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Τὸ παρὸν προσχέδιον στηρίζεται εἰς τὰς ἐξῆς βάσεις: Τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ὑποχρεωτικῆς θεραπείας, ἥτις συνεπάγε-

Σημ. 1 Ἴδε τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Συνδέσμου στὸ προηγούμενον φύλλον.

Σημ. 2 Ἴδε καὶ εἰς ἐπόμενα στήν ἴδιαν Ἐκθεσὴ τὰς ἀπαντήσεις τῶν κρατῶν γιὰ τὴν κατάργησιν τῶν θεσμῶν αὐτῶν.

Σημ. 3 Ἴδε εἰς τὸ αὐτὸ τεῦχος σελ. 47 τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως στὸ ἐρώτημα ποῦ εἶναι ἡ ἀποψὶς τῆς ὡς πρὸς τὸν θεσμόν.

Σημ. 4 Σήμερον ὑπάρχουσι στὰς Ἀθήνας 784 καταγεγραμμένα γυναικῆς στὰ βιβλία τοῦ τμήματος ἡθῶν ὡς κοινὰ καὶ 138 ὡς ἐλευθέραι. Αὐτὴ ἡ μικρὴ μειοψηφία σώζει τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἠθικὴν τῶν Ἀθηναίων.

ται τὴν ὑποχρεωτικὴν δῆλωσιν, τὸν ἔλεγχον, τὴν ἐπιτήρησιν καὶ τέλος τὸν καταναγκασμόν. Ἐπίσης εἰσάγει καὶ τὴν καταγγελίαν (ἄρθρα 2,9,10).

Καὶ α) Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς θεραπείαν διατυπωμένη ἐντελῶς ἀορίστως καὶ χωρὶς νομικὴν κύρωσιν ἀποβαίνει ἀνίσχυρος καὶ ἀποτελεῖ ἀπλὴν εὐχὴν. «Πᾶς ἑστὶς γνωρίζει ἢ ὤφειλεν ἐκ τῶν περιστατικῶν νὰ υποπευθεῖται ὅτι πάσχει ἀρροδ. νόσον ὀφείλει νὰ υποβληθῆ εἰς τὴν ἐνδεδειγμένην ἱατρικὴν θεραπείαν καὶ νὰ τηρῆ τὰς σχετικὰς μὲ τὴν προφύλαξιν καὶ τὴν θεραπείαν ἱατρικὰς ὁδηγίας. Προκειμένου περὶ ἀνηλίκων ἢ ψυχοπαθῶν ἢ ἀνωτέρω ὑποχρέωσις βαρύνει τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας κλπ.», λέγει τὸ ἄρθρον 2 ἀποτελοῦν μόνον ἓνα νομικὸν ὄρισμόν χωρὶς πρακτικὴν ὠφέλειαν.

β) Ἡ ὑποχρεωτικὴ δῆλωσις ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ ἄρθρου 9, «Πᾶς ἱατρός ὅστις κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἢ θεραπείαν προσώπου τινὸς ἠθελεν ἐξακριβῶσαι ἀρροδ. νόσον ὀφείλει τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἡμέρας νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἱγειονομικὴν ὑπηρεσίαν μετὰ μνείας τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς κατοικίας τοῦ ἀρρώστου ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἀναγκαίας πληροφορίας» εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις: α) «Ὃταν φρονῆ ὅτι ὁ ἀρρώστος ἔχει ἀνάγκην νοσοκομειακῆς θεραπείας, β) ὅταν δὲν ἀκολουθῆ τὰς ἱατρικὰς ὁδηγίας ἢ ὅταν ὁ ἱατρός φρονῆ ὅτι ἐκθέτει εἰς κίνδυνον λοιμώξεως ἄλλους, γ) ὅταν ἔχη λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ ἀρρώστος διέκοψε τὴν θεραπείαν τοῦ πρό τῆς λύσεως τῶν συμπτωμάτων τῆς μεταδοτικότητος καὶ δὲν ἀπέδειξεν ὅτι διατελεῖ ὑπὸ θεραπείαν ἄλλου ἱατροῦ, δ) ὅταν ὁ ἱατρός διακόπη ἢ δὲν ἀναλαμβάνῃ τὴν θεραπείαν τοῦ καὶ ὁ ἀρρώστος δὲν ἀποδεικνύῃ τὴν θεραπείαν ὑπὸ ἄλλου». Ἐπίσης ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ πληροφορηθῆ διὰ τὴν πηγὴν τῆς λοιμώξεως καὶ τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς ἔλαβε χώραν καὶ νὰ σημειώσῃ τὰς πληροφορίες αὐτὰς εἰς τὴν δῆλωσιν.

«Ἡ ἀρμοδία ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ διαβιβάζῃ ἀνευ ἀναβολῆς τὴν δῆλωσιν, ὅταν ὁ ἀρρώστος ἢ ἡ πηγὴ τῆς λοιμώξεως κατοικῆ ἢ διαμένῃ ἐν ἐτέρῃ ὑγειονομικῇ περιοχῇ». «Ὅταν στρατιώτης ἢ ναύτης ἀπολυθῆ ἢ μεταβῆ ἐπ' ἄδειαν εἰς ἄλλον τόπον. ἢ ἀρμοδία στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου εἰς ὃν μεταβαίνει ὁ ἀρρώστος, ὅταν φρονεῖ ὅτι ἔχει ἀνάγκην νοσοκομειακῆς θεραπείας κλπ. Ὅμοίαν ὑποχρέωσιν ἔχει ἢ ματὰ ἐφόσον ἔχει λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος πάσχει ἀρροδίσαν νόσον καὶ δὲν εἶναι βεβαία ὅτι τοῦτο θὰ υποβληθῆ εἰς ἱατρικὴν ἐξέτασιν. Αἱ πικραβάσεις αὐτὰς τιμωροῦνται: μὲ φυλάκισιν 3 μηνῶν μέχρι ἔτους καὶ μὲ πρόστιμον 1000—20000 δρχ. ἢ μὲ μίαν ἐκ τῶν δύο ποινῶν. Ἐν ὑποτροπῇ ἐπιβάλλεται πάντοτε ἡ ποινὴ τῆς φυλάκισως».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, καταφαίνονται α) ὅτι εἶναι δυνατὴ πᾶσα ὕλικὴ καὶ ἠθικὴ ἐκμετάλλευσις ἐκ μέρους τῶν ἱατρῶν, εἰς ἕαρος τῶν πασχόντων, τὸσον περισσότερον, ὅσον ἀνοίγεται εἰς πάντα, τὸν πρῶτον τυχόντα ἱατρὸν καὶ εἰς αὐτὰς τὰς τὸσον συχνὰ ἀδαιεῖς μάλιστα, εὐρύτατον στάδιον πρὸς τοῦτο.

β) Ὅτι εἰσάγεται σύστημα εὐρυτάτης γραφειοκρατίας μὲ ὄλα τῆς τὰ ἐπακόλουθα καὶ εἰς αὐτὴν εἶναι ἐμπιστευμένη. αὐτὴ ἢ ὑπέλπις ὀλοκλήρου πλήθους

πασχόντων. Ἐφ' ὅσον δὲ δυστυχῶς αἱ παθήσεις αὐταὶ συνεπάγονται καὶ δυσφήμισιν, εἶναι φυσικὸν ν' ἀνοιχθῆ καὶ ἐδῶ νέον στάδιον τυραννίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως, παρὰ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ προσχεδίου, μάλιστα εἰς τὰς μικρὰς πόλεις, ὅπου τὰ πρόσωπα εἶναι ἐντελῶς γνωστὰ καὶ ἡ στενότης τῶν ἀντιλήψεων εἶναι σχεδὸν γενικὴ.

γ) Ὅτι λόγῳ τῆς ἀσαφούς διατυπώσεως μερικῶν ἄρθρων ὡς καὶ φράσεων π.χ «ὅταν ὁ ἱατρός ἔχει λόγους νὰ φρονῆ ἢ ὅταν δὲν εἶναι βέβαιος ὅτι ὁ ἀρρώστος ἀκολουθεῖ θεραπείαν κλπ.» ἀφίνεται ὁ ἱατρός ἐλεύθερος νὰ προβῆ ἢ ὄχι εἰς τὴν δῆλωσιν καὶ ἀποκτᾷ σπουδαῖον μέσον διὰ καθε ἐκβίασμον ἐνῶ εἶναι πραγματικῶς ἀνεύθυνος ἀπέναντι τοῦ νόμου.

δ) Ἡ διαβίβασις τῆς δηλώσεως ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἀρρώστου, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐπιτείνει τὴν τυραννίαν τοῦ μέτρου, εἶναι καὶ ἀνωφελῆς καὶ ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἐτέθη, ἂν κανεῖς λάβῃ ὑπ' ὄψιν, τὴν γνωστὴν βραδύτητα τῆς Ἑλληνικῆς γραφειοκρατίας κλπ.

γ) Ὁ ἔλεγχος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς υποχρεωτικῆς θεραπείας καθιερώνεται μὲ τὸ ἄρθρον 10 «Ἡ ἀρμοδία ὑγειονομικὴ ἀρχὴ, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ παντὸς προσώπου περὶ τοῦ ὁποῖου ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι ὅτι πάσχει ἀρροδίσαν νόσον καὶ μεταδίδει ταύτην εἰς ἄλλους, ὅπως ἐντὸς τακτικῆς βραχείας προθεσμίας ἀποδείξει τὴν ὑγιεινὴν του κατάστασιν διὰ τῆς προσαγωγῆς καταλλήλου ἱατρικοῦ πιστοποιητικοῦ. μόνον δὲ εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐξ ἱατροῦ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυμένου. Κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ ἐξετάσαντος ἱατροῦ τὰ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος πρόσωπα δύνανται νὰ υποχρεωθῶσι νὰ ἐπιδείξωσι καὶ νέα πιστοποιητικά, μέχρι τελείας ἐξακριβώσεως τῆς ὑγιεινῆς των καταστάσεως». Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ ἐκδοσις τῶν πιστοποιητικῶν εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ πηγὴν ὕλικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ θὰ ἀποδῆ ἀφόρητος διὰ τοὺς τυχόν πτωχοὺς ἀρρώστους, διὰ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ εἰσάγεται νέος διακανονισμός. Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ἐπιτήρησις τοῦ ἀπέβλεπον ὡς τώρα μόνον τὰς ἐταίρας, ἐπιβάλλονται διὰ τοῦ προσχεδίου πλέον, εἰς ὅλους. Ἄν αὐτὸ εἶναι δυνατόν καὶ ἐφαρμόσιμον, ἂν διασῶρη τοὺς ἀρρώστους, αἱ ἐπεκτείνῃ τὴν πραγματικὴν τυραννίαν τοῦ ὑφίσταντο ὡς τώρα μόνον αἱ ἐταίραι, εἰς ὅλο τὸ μέγα πλήθος τῶν ἀρρώστων αὐτῶν, χωρὶς αὐτὸν πραγματικὸν ὄφελος ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ὑγιεινὴν, εἶναι ἄλλο ζήτημα.

δ) Ὁ καταναγκασμὸς ὀρίζεται διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παρ. 2.

«Πρόσωπα πάσχοντα ἀρροδ. νόσον περὶ ὧν ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι ὅτι μεταδίδουσι ταύτην εἰς ἄλλους δύνανται νὰ υποβληθῶσι εἰς ἀναγκαστικὴν θεραπείαν ὡς ἐπίσης καὶ νὰ εἰσαχθῶσι εἰς νοσοκομεῖον, ὅταν ἢ ἀρμοδία ἀρχὴ κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον διὰ τὴν παρακώλυσιν τῆς περαιτέρω μεταδόσεως τῆς νόσου». Εἰς τὴν βᾶσιν αὐτὴν θὰ στηριχθῆ κυρίως ὁ νέος διακανονισμός, ὁ ὁποῖος νομικῶς μὲν θὰ βαρύνῃ ὅλους τοὺς ἀρρώστους, πραγματικῶς ὅμως, θὰ καταλήξῃ μόνον εἰς

(συνέχεια εἰς τὴν ἰδίαν σελίδα)

(Συνέχεια εκ τής 4ης σελίδος)

τάς εταίρας και δη τὰς πτωχὰς εταίρας. Οἱ λοιποὶ θὰ τὸν ἀποφύγουν, χωρὶς ὅμως ν' ἀποφύγουν και τοὺς παντὸς εἶδους ἐκβιασμοὺς.

Καὶ τὸ προσχέδιον ἐξακολουθεῖ: «*ἔφ' ὅσον διὰ τὴν ἐπιτέλειαν τῶν ἀνωτέρω μέτρων δὲν ἀρκοῦν ἤπια μέτρα, ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἀμέσου καταναγκασμοῦ.*» Φυσικὰ ὁ καταναγκασμὸς θ' ἀνατεθῆ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν και πάλιν θὰ ἀκολουθήσῃ, ὅλη ἡ σειρά τῶν αὐτῶν μεθόδων τοῦ σημερινοῦ διακανονισμοῦ, ποὺ θὰ χρησιμοποιοῦν ἀκόμη ἐδῦρτερον και θ' ἀπεδοῦν εἰς τὰς τῶν γνωστῶν προσώπων, τὰ ὅποια ἀνίσχυρα κοινωνικῶς δὲν θὰ ἔχουν οὔτε τὴν ἰκανότητα οὔτε και τὴν δύναμιν νὰ διαμαρτυρηθοῦν.

Τέλος ε) ἡ **καταγγελία** ἡ ὁποία εἰσάγεται διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 10 παρ. β ἀποτελεῖ ἕως τὸ μεγαλύτερον στίγμα τοῦ ὅλου συστήματος, διότι θ' ἀφήσῃ ἐλεύθερον στάδιον εἰς κάθε εἶδους δόλον, και εἰς τὸν διασυρμὸν παντὸς προσώπου. Κάθε ἄτομον εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἔρμαιον τῆς κακῆς πίστεως τοῦ πρώτου τυχόντος ἐκβιαστοῦ, ὁ ὁποῖος δύναται ἐξ ἄλλου ν' ἀποφύγῃ κάθε τιμωρίαν μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἠπατήθη. «Πρόσωπα ἐνυπογράφως καταγγέλλοντα ἕτερα πρόσωπα ὡς πάσχοντα ἀφροδ. νόσον και μεταδίδοντα αὐτήν, ὑποβάλλονται εἰς προφορικὴν ἀνάκρισιν, μόνον δὲ δταν ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ πεισθῆ περὶ τοῦ βασίμου τῶν καταγγελομένων, ἐπιτρέπεται ἡ συνέχισις τῆς ἐρεύνης πρὸς ἐξκρίθωσιν αὐτῶν. Καταγγελλοὶ ἀνώνυμοι δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν». Λέγει τὸ προσχέδιον νόμου ἡ πεῖρα ὅμως ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ μέσου τούτου εἰς ἄλλους τόπους, ἀπέδειξεν ὅτι κατὰ μεγάλην ἀναλογίαν αἱ καταγγελίαι ἦσαν ψευδεῖς. (1) Μὲ ποῖον λοιπὸν μέσον εἶναι δυνατόν νὰ ἰκανοποιηθῆ ὁ διασυρόμενος ἀρρωστος, ἢ πῶς δὲν προβλέπει ὅτι ὁ ἀρρωστος και μόνον ἀπ' αὐτὸν τὸν φόβον θὰ προσπαθήσῃ ν' ἀποκρύψῃ διὰ παντὸς μέσου τὴν νόσον του, διὰ νὰ μὴν ἐκτεθῆ εἰς ἐκβιασμοὺς:

Αὐταὶ εἶναι αἱ κύριαι βάσεις τοῦ συστήματος τοῦ νέου διακανονισμοῦ, ὅπως εἰσάγεται ἀπὸ τὸ προσχέδιον τοῦ Ὑπουργείου προνοίας.

Ἐξ ἄλλου τὸ προσχέδιον δὲν ἐρίζει καθαρὰ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ὑγειονομικῆς ἀρχῆς τὴν ὁποίαν ἐγκαθιστᾷ και τῆς ἀστυνομίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς θὰ ἀνατεθῆ ὁ καταναγκασμὸς, ἀφοῦ μάλιστα εἰς αὐτὴν ἀνατίθεται πάντως και ἡ ἐπιτήρησις διὰ τὰς προσβολὰς τῶν ἡθῶν. Ὡστε κατ' οὐσίαν θὰ ἐξακολουθήσουν ὑφιστάμεναι ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς του ὅλοι αἱ ἐκμεταλλεύσεις τῶν κτωτέρων δημοσίων ὀργάνων ἐπὶ τῶν γυναικῶν κυρίως, ὅπως και ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος Διακανονιστικοῦ συστήματος. Διὰ τοῦτο ὁ Σύνδεσμός μας θεωρεῖ καθήκον του νὰ διαμαρτυρηθῆ διὰ τὴν μελετωμένην εἰσαγωγὴν τοῦ συστήματος τοῦ νεοδιακανονισμοῦ. (Νέο-reglementation).

α) Διότι θεωρεῖ τὸ σύστημα τοῦτο ἐξ ἴσου βλαβερὸν μὲ τὸ παλαιόν, τὸ ὁποῖον συνετέλεσε νὰ αὐξηθῆ ὁ

ἀριθμὸς τῶν πασχόντων, ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῆ, πρᾶγμα ποὺ θὰ συμβῆ και σήμερον, διότι οἱ ἀρρωστοὶ πρὸ τοῦ φόβου τῆς δηλώσεως, τῆς παρακολούθησεως τῆς καταγραφῆς και τῆς καταγγελίας δὲν θὰ μεταβαίνουν πρὸς θεραπείαν.

β) Διότι τὸ σύστημα τῆς ὑποχρεωτικῆς δηλώσεως κλπ. εἶναι ἀδικον. Ὅπως ἀπεδείχθη ὅπου ἐφημερόσθη τελικῶς βαρύνει μόνον τὴν λαϊκὴν τάξιν και ἐξ αὐτῆς κυρίως τὸς πτωχὰς γυναίκας, παρ' ὅλην τὴν κατ' ἐπιφάνειαν ἰσότητά τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα προβλέπει.

γ) Διότι θὰ καταλήξῃ πάλιν εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ἐλευθερίων γυναικῶν, τὴν ἐπιτήρησιν των τὸν καταναγκασμὸν και τὴν εἰδικὴν ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας, ἐπομένως θὰ ἀσκήται και πάλιν ἡ αὐτὴ ἠθικὴ και ὄλικὴ ἐκμετάλλευσις, ὅπως και κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα, ὡς ἐντελῶς συμφύει μὲ κάθε σύστημα διακανονισμοῦ τῆς πορνείας, ὅπως δὴποτε και ἀν' τούτου ἀλλάξῃ τίτλον.

δ) Διότι ἡ ἀκρίβεια τῆς δηλώσεως εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου προβλεπομένην ἱατρικὴν ἀρχὴν, κάθε ἕστω εἰδικῆς περιπτώσεως τοιοῦτου νοσήματος παρ' αὐτοῦ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ, θὰ συντελέσῃ νὰ χαθῆ τὸ ἱατρικὸν κύρος, ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἀρρωστῶν πρὸς τὸν θεράποντα ἱατρὸν, ὡς πρὸς πρόσωπον ἐντελῶς δικόν των, κατὰλληλον νὰ ἀνακουφίξῃ τοὺς πόνοους των και τὴν δυστυχίαν των. Ἐὰν μάλιστα προστεθῆ εἰς αὐτοὺς τοὺς λόγους και ἡ ἰδικαίτερα φύσις τῆς νόσου, ἡ δυσφήμισις ἡ ὁποία λόγῳ τῶν κοινωνικῶν προλήψεων τὴν παρακολουθεῖ και ἡ ἐκμετάλλευσις ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ ἀσκηθῆ παρὰ πολλῶν κτωτέρων ἠθικῆς ποιότητος ἱατρῶν, ἀντιλαμβάνεται κανεὶς εὐκόλως ὅτι εἰς μίαν κοινωνίαν ὡς τὴν Ἑλληνικὴν, ὅπου ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἄλλου εἶναι ἔνοια κατ' ἐξοχὴν ἑλαστικὴ, θὰ ἀνοιχθῆ εὐρύτατον στάδιον διὰ κάθε εἶδους καταστρατήγησιν και ἐκμετάλλευσιν, εἰς βάρος και τῆς ἱατρικῆς και τῆς ἀτομικῆς ἀξιοπρέπειας, ἀλλὰ και τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῶν ἀρρωστῶν.

ε) Ἐφ' ὅσον ἀπὸ τῆς καθαρῆς ὑγιεινῆς και προφυλακτικῆς ἀπόψεως ὁ διακανονισμὸς ἀπεδείχθη βλαβερός, διότι δὴθεν ἐξασφαλίζει τὴν ὑγείαν ἐνῶ ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ διαρκὴς παρακολούθησις και ἡ παρεμπόδισις τῆς μεταδόσεως τῶν νόσων αὐτῶν και εἰς τὴν μικρὰν ἕστω μειοψηφίαν γυναικῶν ποὺ ἕως τώρα, ὑφίστατο τὸν διακανονισμὸν, εἶναι πρόδηλον ὅτι και ὁ νέος διακανονισμὸς οὐδὲν ἀποτελέσμα θὰ ἔχη διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἐφόσον εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατος ἡ παρακαλούθησις τόσο μεγάλου ἀριθμοῦ πασχόντων, ὁποῖος πραγματικῶς ὑφίσταται. Συνεπῶς και τὸ σύστημα τοῦτο μάλιστα εἰς τὸν τόπον μας τὸν ὁποῖον χαρακτηρίζει πλήρης ἀδυναμία κρατικῆς ὀργανώσεως εἶναι προωρισμὸν ν' ἀποτύχῃ.

στ) Τὸ σύστημα ἐξ ἄλλου εἰσάγει αὐθαίρετον δίκαιον, διότι εἶναι βέβαιον ὅτι ὡς και ἀνωτέρω εἶπομεν θὰ καταλήξῃ μόνον εἰς τὴν ἐπιτήρησιν και τὸν ἐξανγκασμὸν τῶν ἐλευθερίων πτωχῶν γυναικῶν, ἐφόσον ὅπως και ἄλλοτε ἀναφέραμεν αἱ μετὰ λαμπρότητος ἐξασκοῦσαι τὴν πορνείαν διέφυγον κάθε ἐλεγχον, ἐξ ἴσου δὲ θὰ ἀποφύγουν τὴν δῆλωσιν πραγματικῶς, οἱ πλούσιοι ἀσθενεῖς. Ὡστε ὁ νεοδιακανονισμὸς θὰ ἐγκαταστήσῃ δι-

Σημ. (1) Ἴδε σχετικὸν ἀρθρον μας διὰ τὸν διακανονισμὸν δταν ἐφημερόσθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὸ φύλλον τοῦ Σεπτεμβρίου

καιον μονομερές ώ; πρὸς τὰ φύλα καὶ ἐφαρμοζόμενον ἀσθαιρέτως εἰς μίαν κοινωνικὴν τάξιν.

ζ) Διότι θὰ δαπανηθοῦν διὰ τὴν συντήρησιν τῆς πολυτελοῦς αὐτῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς λοιπῆς γραφειοκρατίας ποσά, τὰ ὅποια δαπανώμενα διὰ τὴν πραγματικῶς δωρεὰν θεραπείαν τῶν μεταδοτικῶν νόσων κατὰ τὰς κατωτέρω ἀναπτυσσομένης κατευθύνσεις, θὰ εἶχαν πραγματικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς δημοσίας ὑγείας. Εἶναι δὲ τὸσον περισσότερον ἀκατανόητον ἀληθῶς νὰ δαπανηθοῦν τόσα ποσὰ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, ὅσον ἀντιθέτως δὲν ὑποδεικνύονται παραλλήλως ἄρκετοι πόροι, διὰ τὴν ἱδρύσιν εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἱατρείων μὲ παροχὴν δωρεὰν τῆς θεραπείας καὶ τῶν φαρμάκων.

η) Διότι ὅταν προβάλλωμεν τὸ παράδειγμα τῶν Κρατῶν τὰ ὅποια εἰσήγαγον τὸν νεοδιακανονισμὸν πρὸς μίμησιν, ἔδον ἀπαραιτήτως νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι εἰς ἡμᾶς λείπουν αἱ προϋποθέσεις, κοινωνικαί, κρατικαί, οἰκονομικαί, ὀργανωτικαί καὶ ἄκόμα αἱ παραδόσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐκεῖ εἰσῆχθη καὶ ὅτι ὁ θεσμὸς αὐτὸς δὲν ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ, ἄκόμη τουλάχιστον, ἀποτελέσματα πείρας, ὡς εἰσαχθεὶς κυρίως μεταπολεμικῶς εἰς μεγάλα κράτη, καὶ μάλιστα εἰς τὰ κράτη τὰ ὅποια ἦσαν στερεῶς προσκεκολλημένα εἰς τὸ παλαιὸν διακανονιστικὸν σύστημα, καὶ τὰ ὅποια μόνον ὑπὸ τὴν μεγάλην πίεσιν μεγάλου μέρους τῆς Δημοσίας γνώμης ἠναγκάσθησαν νὰ τὸ ἀλλάξουν μόλις τελευταίως. (Γερμανία, Αὐστρία καὶ ἡ ὑπὸ τὴν Γερμανικὴν πνευματικὴν ἐπιρροὴν Τσεχοσλοβακία). Εἰς ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ κράτη παραλλήλως ἔχει ἀναπτυχθῆ καὶ διαδοθῆ πλατύτατα ἡ δι' ἱατρείων δωρεὰν θεραπεία, ἡ ὅποια εὐεργετῆ τοῦς πληθυσμοῦς αὐτοῦς. Ἀπέναντι ὁμοῦ τῶν κρατῶν αὐτῶν, ἔχομεν τὸ παράδειγμα τῆς Ὁλλανδίας καὶ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς πλήρους καταργήσεως τοῦ διακανονισμοῦ ἀπὸ 42ετίας αἱ ἐπίσημοι στατιστικαὶ παρουσιάξουν καταπληκτικὴν μείωσιν τῶν περιπτώσεων τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων ἂν καὶ ἡ Ἀγγλία ἔχει τόσους λιμένας καὶ ναυτικὸν πληθυσμὸν. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται μόνον εἰς τὸ ὅτι ἐκεῖ ἠκολυθηθή

ή συστή κατεύθυνσις εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν νό-
σων αὐτῶν. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ὁ Σύνδεσμός
μας εἶναι ἐναντίον τοῦ εἰσαγομένου συστήματος.(!)

Σημ. Αἱ ἀπόψεις τοῦ Συνδέσμου ὡς πρὸς τὰ μέτρα τὰ
ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν θὰ ἐκτεθοῦν σὶ τὸ τρίτον μέρος
τοῦ θὰ δημοσιευτῆ σὶ τὸ ἐρχόμενον φύλλο.